

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istorìa

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXIII. De adulteriis à Maxentio Romae perpetratis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

quidem Deum esse dixerunt, unius ac solius Dei unicum Filium: signum vero illud quod ostensum fuisset, immortalitatis symbolum esse, & tropæum victoriæ quam ille in terris olim versatus, de morte retulisset. Simul causas illius adventus cum docuerunt, accuratam incarnationis rationem ei exponentes. At ille hos quidem sermones discendi cupidus auscultabat. Ceterum Dei presentia suis conspectibus exhibitæ admiratione tenebatur. Cumq; caelestem illam visionem & sacerdotium sermonum interpretationem inter se contulisset, confirmatus est animo: harum rerum cognitionem Dei ipsius magisterio sibi tradi pro certo habens. Exinde ipsemet divinorum librorum lectioni vacare instituit; & cum Sacerdotes Dei sibi assessores adscivisset, Deum illum quem viderat, omni observantia colendum esse duxit. Posthæc munitus spe bona quam in illo collocaverat, tyrannici furoris incendium restinguere aggressus est.

CAPUT XXXIII.

De adulteris à Maxentio Romæ perpetratis.

Quippe ille qui urbem regiam per tyrannidem occupaverat, eò impietatis ac flagitii processerat, ut quodvis nefarium atq; impurum facinus audacter susciperet. Etenim uxores per divortium à maritis se junctas violavit, easdemque violatas ad maritos remisit. Neque verò homines obscuros atque ignobiles, sed ipsos Primores Senatus Romani, eo contumelia genere affecit. Ceterum cum innumeras ferè mulieres ingenuas fædè violaret, immoderatam tamen animi sui libidinem nullatenus poterat explere. Sed postquam mulieres Christianas sollicitare cæpit, nullis artibus perficere potuit, ut earum congressu frueretur. Hæ namque animam leto objicere, quàm corpus ei ad stuprum permittere malebant.

CAPUT XXXIV.

Quomodo uxor Præfæcti, pudicitia servanda causâ mortem sibi consecravit.

Quædam ex his, nupta Senatorii Ordinis viro qui Præfecturam administrabat, cum satellites quibus tyrannus hujusmodi flagitiorum ministris utebatur, pro foribus adesse comperisset,

τὸν μὲν εἶναι Θεὸν ἔφασαν, Θεὸς ἕνός τε καὶ ἑνὸς μονογενῆ παῖδα. τὸ δὲ σημεῖον τὸ φανερὸν τὸν μὲν Ἀθανασίας εἶναι, τὸν δὲ ὑπάρχον τῆς ἑθνατικῆς. ἢ καὶ ἑστῶτος τὸ ποτὲ παρελθὼν ἐπὶ γῆς. ἐδίδακτο τὴν παρρησίαν αἰτίας, τὸν ἀκριβῆ λόγον καὶ ἀνθρώπων οἰκονομίας ὑποβιβάζων καὶ τέτοις μὲν ἐμαθητεύετο τοῖς λόγοις. οὐδὲ εἶχε τῆς ὀφθαλμοῦ ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν Θεοφανείας συμβάλλων τε τὴν ἐξουσίαν τῶν λεγομένων ἐρμηνείας, τὴν διανοήσασθαι εἶσο. Θεοδίδακτον ἀπὸ τῆν τέτων γὰρ παρεῖναι πεθόμενον· καὶ αὐτὸς δὲ ἰδοὺ τῶν Θεοῦ ἀγαγώμασι παρῆσθεν ἡξίως. καὶ τὸ Θεοῦ ἱερέας παρέδραξ ἀπὸ ποισαμῶν τὸν ὀφθελία Θεὸν πάσαις δὲν ἀπὸ τῶν πείαις τιμῶν καπέλα φραζόμενος τῶν αὐτὸν ἀγαθαῖς ἐλπῖσι, ἀρεμῆλο λαπίω ἐπὶ ρανικῆ πυρὸς τὴν ἀπειλὴν καλασεῖσαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΓ.

Περὶ τῶν Μαξεντίου μοιχῶν τῶν ἐν Ῥώμῃ.

Καὶ γὰρ δὴ πολὺς ἦν ὁ ταύτης ἀπορίας τὴν βασιλεύσαν πόλιν, διαπερῶν καὶ ἀνοσιεργίας εἰχερῶν. ὡς μὴ δὲ τὸ μῦθος παρελθὼν μιανὰς καὶ ἀκαθάρτους πᾶσαις διαζυγῶν γέτοι τῶ ἀνδρῶν τὰς τῶν γαμελαῖς, ταύτας ἐνυβρίζων ἀτιμῶν τῶ ἀνδράσιν ἀπέπεμπε καὶ ταύτ' ὀφθαλμῶν δ' ἀφανείων, ἀλλ' αὐτοῖς ἐμπαρῶν τῶν πρῶτα τῶ Ῥωμαίων συκλήτε βεβηλῶν τέχῃσι. μυελαις μὲν οὖν ἐλευθέρως ἔτι ἐν ἐνυβρίων αἰχρῶν, ὅσα εἶχεν ὅπως ἐπισειτῶ ἀκρατῆ καὶ ἀκόλαστον αὐτῶν ἄρχοντ' ὅ καὶ χριστιανῶν ἐνεχείρει, καὶ ὁμοῦ αἰσῶν τῶν πορίαν τοῖς οἰκείοις Ἰπποσῆν. εἰσῆλον γὰρ ψυχὴν θανατώσασθαι, ἢ τὸ σῶμα ἀπὸ τῶν χῶρον ἐπὶ φθορᾶν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΔ.

Ὅπως τὸ ἐπαρχὸν διαζυγῶν ἐν ἑαυτῶν αὐτῶν.

Μία γὰρ τις τῶ αὐτοῦ συκλήτε ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν τὴν ἐπαρχὸν διεπόων ὄντων ὡς Ἰπποσῆν τῶ οἴκῳ τῶν τα τοιαῦτα τῶ Ῥώμῃ διακομμένους ἐπέθελο (χριστιανῶν ἑσῶν)